

แนวปฏิบัติใน
การเขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่

โดย

คณะกรรมการจัดการความรู้ กลุ่มงานวิจัยและนวัตกรรม
วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม
ปีการศึกษา 2557

คำนำ

จากผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2556 พบว่า การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยของวิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม ควรมีการเผยแพร่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการเผยแพร่ระดับนานาชาติ ดังนั้น กลุ่มงานวิจัยและนวัตกรรม จึงได้กำหนดเป็นประเด็นการจัดการความรู้ในเรื่อง การเขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนา คือ กลุ่มอาจารย์ทุกคน เพื่อพัฒนาคุณภาพการเขียนบทความของอาจารย์ให้ได้รับการเผยแพร่ โดยมีการจัดกิจกรรมแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญและศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจากการจัดกิจกรรมดังกล่าว คณะกรรมการจัดการความรู้ของกลุ่มงานวิจัยและนวัตกรรม ได้มีการรวบรวมองค์ความรู้และจัดทำแนวปฏิบัติในการเขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ขึ้น มีการเผยแพร่สู่บุคลากรเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเขียนบทความวิจัยต่อไป

คณะกรรมการจัดการความรู้
กลุ่มงานวิจัยและนวัตกรรม

วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม

การจัดการความรู้กลุ่มงานวิจัยและนวัตกรรม

ประเด็นความรู้ : การเขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่

ความสำคัญ

นักวิจัยในปัจจุบันนี้ นอกจากจะมีความรู้ความสามารถที่จะทำงานวิจัยที่มีความถูกต้องเหมาะสมในระเบียบวิธีวิจัย ยังต้องมีความรู้ความสามารถในการเขียนบทความวิจัยเพื่อให้ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่อีกด้วย ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่นักวิจัยจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย

นอกจากนี้ บทความวิจัยที่นำไปตีพิมพ์เผยแพร่ยังมีข้อกำหนดด้านการเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

บทความวิจัย (Research Article) เป็นบทความที่นำเสนอโดยมีรูปแบบเฉพาะและมักจะมีคำศัพท์เทคนิคเฉพาะ (Technical Term) ในสาขาวิชาการหรือวิชาชีพหนึ่ง ๆ ซึ่งผู้อ่านที่อยู่ในสาขาวิชาการหรือวิชาชีพนั้น จะสามารถตัดสินใจได้ว่าควรนำข้อมูลหรือสารสนเทศที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างไร หรือตัดสินใจได้ว่าผลงานวิจัยนั้นมีคุณค่าและความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ผู้สนใจทั่วไปก็ควรได้รับความรู้ ความเข้าใจได้ และเกิดการเพิ่มพูนความรู้ได้ในระดับหนึ่ง การเขียนบทความวิจัยที่ดีเพื่อให้ได้รับการตีพิมพ์ จึงควรมีประเด็นหรือแนวคิดที่ชัดเจน มีสาระทางวิชาการที่ถูกต้อง ทันสมัย ควรมีการวิเคราะห์เป็นไปตามแนวคิดและทฤษฎีที่เหมาะสมและชัดเจน อันจะช่วยให้การสื่อสารข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการวิจัยไปสู่ผู้รับได้ตรงตามวัตถุประสงค์และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ดังนั้น กลุ่มงานวิจัยและนวัตกรรม จึงได้มีมติในการประชุม เรื่อง การเขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนา คือ กลุ่มอาจารย์ทุกคน เพื่อพัฒนาคุณภาพการเขียนบทความของอาจารย์ให้ได้รับการเผยแพร่ โดยจัดกิจกรรมแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นความรู้เรื่องการเขียนบทความวิจัยเพื่อการเผยแพร่ ซึ่งจากการจัดกิจกรรมดังกล่าวคณะกรรมการจัดการความรู้ของกลุ่มงานวิจัยและนวัตกรรม จึงได้มีการรวบรวมองค์ความรู้และจัดทำคู่มือการเขียนบทความวิจัยเพื่อการเผยแพร่ขึ้นเผยแพร่สู่บุคลากรเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเขียนบทความวิจัยต่อไป

การเขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่

รูปแบบการเผยแพร่บทความวิจัย

การเผยแพร่ผลงานวิจัยตามสากลนิยมสามารถทำได้ 2 รูปแบบ ดังนี้คือ

1. การเผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ (Conference) ซึ่งมักเป็นการนำผลงานวิจัยที่เพิ่งทำเสร็จมาเขียนเป็นบทความแล้วส่งให้บรรณาธิการของที่ประชุมวิชาการพิจารณา เพื่อการประเมินคุณค่าและความถูกต้อง เมื่ออนุมัติผ่านบทความก็จะได้รับการตีพิมพ์รวมเล่มในเอกสารประกอบการประชุมวิชาการ (Proceedings) ซึ่งในการประชุมผู้วิจัยจะต้องมีหน้าที่นำเสนอบทความของตนเอง โดยการนำเสนออาจอยู่ในรูปโปสเตอร์หรือแบบปากเปล่า ควรพิจารณาผู้จัดประชุมวิชาการทั้งที่เป็นกลุ่มบุคคล สมาคมวิชาชีพ มหาวิทยาลัยที่จัด ตลอดจนสาขาที่ประชุมวิชาการที่เป็นผู้จัด ควรเลือกที่มีความเกี่ยวข้องหรือความเชี่ยวชาญตรงกับงานของนักวิจัย

ข้อดีของการเผยแพร่ในรูปแบบนี้คือ ผลงานวิจัยจะได้รับการเผยแพร่อย่างรวดเร็ว ที่ประชุมวิชาการเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักวิจัยท่านอื่น นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างชื่อเสียงให้นักวิจัยอื่นรู้จักและสร้างเครือข่ายกับนักวิจัยในสาขาเดียวกัน

2. การเผยแพร่วารสารวิชาการ ช่องทางการเผยแพร่ในรูปแบบนี้จัดได้ว่าเป็นทางการและได้รับการยอมรับมากที่สุดในวงการวิชาการโดยทั่วไป ปัจจุบันวารสารส่วนใหญ่มีเว็บไซต์เป็นของตนเองและผู้เขียนสามารถลงทะเบียนเข้าเป็นผู้ใช้งานและทำการส่งเอกสารต้นฉบับเพื่อตีพิมพ์ รวมไปถึงการติดตามผลทางออนไลน์ได้เลย สำหรับผลของการพิจารณาจะเป็นไปได้ 3 กรณี ดังนี้

2.1 การส่งกลับมาแก้ไข (Revise) มักจะมีกำหนดระยะเวลาให้ส่งกลับคืนด้วย อาจจะแนะนำให้ทำการทดลองเพิ่ม ให้แก้ไขต้นฉบับและ/หรือให้ตอบคำถามต่างๆ การแก้ไขอาจต้องทำ 2-3 รอบซึ่งเมื่อแก้ไขแล้ว มีโอกาสได้รับการตีพิมพ์มากกว่า 50%

2.2 การถูกปฏิเสธ (Reject) นักวิจัยอาจจะนำมาแก้ไขตามที่ผู้อ่านพิจารณาผลงาน (Reviewer) แนะนำ ดำเนินการปรับปรุงแบบและส่งไปวารสารอื่น

2.3 การตอบรับให้ตีพิมพ์ (Accept) เมื่อได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์ ทางวารสารจะจัดทำต้นฉบับที่เหมือนจริงในวารสารส่งให้นักวิจัยตรวจทานอีกครั้ง เพื่อป้องกันความผิดพลาด นักวิจัยต้องรีบดำเนินการตรวจแก้ไขและส่งกลับคืนอย่างรวดเร็ว คล้ายกับการประชุมวิชาการ

ในปัจจุบันมีวารสารวิชาการจำนวนมากที่เป็นแหล่งให้นักวิจัยตีพิมพ์ผลงานวิจัย วิธีการสังเกตคุณภาพของวารสารคือ การพิจารณาจากดัชนีอ้างอิงของวารสารแต่ละฉบับว่าอยู่ในฐานข้อมูลใด ฐานข้อมูลซึ่งเป็นที่นิยมของนักวิจัยในปัจจุบันก็คือ ฐานข้อมูลที่มีการคิดค่าดัชนีอ้างอิง (Impact Factor) หรือ Journal Impact Factor (JIF) ค่า Impact Factor คือ ดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสาร วัดจากจำนวนครั้งโดยเฉลี่ยที่บทความของวารสารวิชาการนั้นได้รับการอ้างอิงในแต่ละปี บางข้อมูลที่เป็นของคนไทยคือ ดัชนีอ้างอิง Thailand Citation Index (TCI) ซึ่งดูแลโดยศูนย์อ้างอิงดัชนีวารสารไทย ส่วนฐานข้อมูลของต่างประเทศ ได้แก่ ดัชนีอ้างอิง SCImago ซึ่งอยู่ในฐานข้อมูล Scopus ของบริษัท Elsevier และต้นตำรับคือดัชนีอ้างอิง ISI ซึ่งเป็นของบริษัทใหญ่ผู้ให้บริการด้านข้อมูล คือ Thomson Reuters

ขั้นตอนการเผยแพร่บทความวิจัย

1. ควรมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกให้คำแนะนำพิจารณาถ้อยแถลงงานวิจัยที่จะตีพิมพ์

การพิจารณาถ้อยแถลงบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือนักวิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้องหรือที่เรียกว่า Peer review ก่อนที่บทความจะได้รับการตอบรับลงพิมพ์ในวารสารวิชาการต่างๆ ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ โดยบุคคลผู้มีความรู้ ความสามารถในสาขานั้นๆ ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการการเผยแพร่ผลงานวิชาการ และถือว่ามีผลต่อวงการวิชาการเป็นอย่างยิ่ง จนถึงขนาดว่ามีนักวิชาการบางท่าน เช่น Sir Peter Lachmann ผู้อำนวยการ Academy Medical Sciences ได้กล่าวว่ “กระบวนการถ้อยแถลงมีความสำคัญต่อวงการวิชาการด้านวิทยาศาสตร์ เฉกเช่นระบอบประชาธิปไตยมีความสำคัญต่อการเมืองการปกครอง”

ดังนั้น ผู้กลั่นกรองหรือผู้พิจารณา (Referee) จึงมีบทบาทสำคัญมากในการรักษาคุณภาพ และมาตรฐานของบทความวิชาการ ด้วยเหตุนี้ บรรณาธิการของแต่ละวารสารจึงคัดเลือกผู้ที่เขาเชื่อว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ มาเป็นผู้กลั่นกรองบทความ โดยทั่วไป ผู้กลั่นกรองฯ จะพิจารณาบทความในประเด็นต่างๆ เช่น ความเป็นเอกสารต้นฉบับ (Originality) ความเหมาะสมของวิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology) ความชัดเจนของการนำเสนอผลที่ได้รับ (Clarity and Completeness) และบทสรุปที่สอดคล้องกัน (Coherent Conclusion) รวมทั้งความถูกต้องของเอกสารอ้างอิง (Citations) ซึ่งส่วนใหญ่ผู้เขียนบทความจะไม่ทราบว่าใครคือผู้กลั่นกรองบทความของตน ซึ่งเราเรียกกระบวนการนี้เป็นภาษาอังกฤษว่า blind review และหากทั้งผู้เขียนบทความและผู้กลั่นกรองบทความไม่ทราบว่าใครเป็นใคร เราเรียกกระบวนการนี้เป็นภาษาอังกฤษว่า Double Blind Review

คำถามเกี่ยวกับผู้กลั่นกรองและระบบการกลั่นกรอง เช่น

1. ผู้กลั่นกรองเคยตัดสินใจผิดพลาดหรือไม่?
2. ผู้กลั่นกรองเป็นคนที่ยอมรับความคิดเห็นใหม่ๆ ที่แตกต่างหรือไม่มากนักเพียงใด?
3. ควรมีกระบวนการพิจารณาคุณภาพและความถูกต้องของผลการกลั่นกรองหรือไม่?
4. บทความที่กำลังถูกพิจารณาถ้อยแถลงนั้นเป็นความคิดของผู้เขียนจริงหรือไม่ และ/หรือ มีข้อมูลผิดพลาดหรือข้อมูลที่เคยตีพิมพ์มาแล้วหรือไม่?
5. ผู้กลั่นกรองใช้เวลาอย่างน้อยแค่ไหนในการพิจารณาบทความ และเวลาที่ให้กับการกลั่นกรองนั้นเพียงพอต่อคุณค่าของผลงานและมาตรฐานของวิทยาศาสตร์หรือไม่?
6. การจ่ายค่าตอบแทนให้ผู้กลั่นกรองจะช่วยปรับปรุงการพิจารณาคุณภาพหรือไม่?
7. ผู้กลั่นกรองมีความน่าเชื่อถือในวงการวิชาการในสาขานั้นหรือไม่?
8. ผลการกลั่นกรองควรเก็บเป็นความลับอยู่หรือไม่?
9. และคำถามสุดท้ายคือ กระบวนการการกลั่นกรองคุณภาพบทความวิชาการที่ใช้อยู่ในทุกวันนี้ มีผลทำให้คุณภาพของบทความวิจัยที่จะตีพิมพ์ดีขึ้นหรือไม่

2. การเข้าร่วมเครือข่ายกับหน่วยงานที่มีวารสารที่ต้องการตีพิมพ์เผยแพร่

“เครือข่าย” หมายถึง รูปแบบของการประสานงานกลุ่มของคนหรือองค์กรที่สมัครใจแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างกัน หรือทำกิจกรรมร่วมกัน ช่วยเหลือกัน โดยการติดต่ออาจทำได้ทั้งที่ผ่านศูนย์กลาง แม่ข่ายหรือแกนนำ หรืออาจจะไม่มีแม่ข่ายหรือแกนนำแต่จะทำการติดต่อโดยตรงระหว่างกลุ่ม ซึ่งจะมี

การจัดรูปแบบหรือจัดระเบียบโครงสร้างที่คนหรือองค์กรสมาชิกยังคงมีความเป็นอิสระ โดยที่อาจมีรูปแบบการรวมตัวแบบหลวมๆ เฉพาะกิจ ตามความจำเป็นหรือเป็นโครงสร้างที่มีความสัมพันธ์ชัดเจน (ความหมายของเครือข่าย, 2557: ออนไลน์)

3. ศึกษารายชื่อวารสารวิชาการที่ได้รับการยอมรับจากฐานข้อมูล ICT ของ สกอ.

1. วารสารวิชาการระดับชาติ

กรณีที่ต้องการนำบทความตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติในข้อใด สามารถทำได้ดังนี้

1.1 การตรวจสอบรายชื่อวารสารวิชาการระดับชาติ ในฐานข้อมูล TCI สามารถค้นหาได้ตามที่อยู่ http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/search.html

1.2 การตรวจสอบค่า Impact Factor สามารถตรวจสอบได้ตามที่อยู่เว็บไซต์ http://www.kmutt.ac.th/jif/Impact/impact_h.php การตรวจสอบ Ranking วารสารตามสาขาที่หน้าแรกของ TCI คลิก ที่ Thai-Journal Impact Factors

2. วารสารวิชาการระดับนานาชาติ

2.1. การตรวจสอบรายชื่อวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

2.1.1 การตรวจสอบชื่อวารสารวิชาการ (Journal) สายสังคมศาสตร์ (Social Science) จากฐานข้อมูล SJR SCImago Journal & Country Rank

เมื่อต้องการสืบค้นจากฐานข้อมูล SJR www.scimagojr.com ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากฐานข้อมูล Scopus ให้เข้าไปที่เว็บไซต์ http://www.scimagojr.com/journalrank.php?area=3300&category=3301&country=all&year=2012&order=sjr&min=0&min_type=cd

2.1.2 การตรวจสอบวารสารวิชาการสายวิทยาศาสตร์ ในฐานข้อมูล SCOPUS

ฐานข้อมูล SCOPUS ส่วนใหญ่จะเป็นวารสารสายวิทยาศาสตร์ มีการจัดแบ่งหมวดวิชาออกเป็น 4 หมวด คือ Life Sciences, Physical Sciences, Health Sciences, and Social Sciences & Humanities ซึ่งแบ่งเป็นหมวดย่อยๆ ได้อีก 27 วิชาหลัก และมากกว่า 300 วิชารอง สำหรับสังคมศาสตร์ตรวจสอบตามที่อยู่ <http://www.elsevier.com/subjects/social-sciences> จะพบหน้าเว็บไซต์ระบุหัวข้อ subject ที่มีหลายหมวดวิชา สามารถเลือกคลิกดูตามหมวดวิชาที่ต้องการได้ เช่น Arts and Humanities และ Social Science เข้าไปที่เว็บไซต์ <http://www.elsevier.com/journals/subjects/social-sciences/title/s> เมื่อเข้าไปในหมวดวิชาแล้วจะพบรายชื่อหนังสือและวารสารวิชาการด้านสังคมศาสตร์ เรียงตามลำดับตัวอักษร A – Z

2.1.3 การตรวจสอบวารสารวิชาการในฐานข้อมูลของ Thompson Reuters

การตรวจสอบวารสารวิชาการจากฐานข้อมูล Web of Science ของ Thompson Reuters ให้เข้าไปที่เว็บไซต์ <http://ip-science.thomsonreuters.com/mjl/> จะพบข้อความ Master Journal List เมื่อเลื่อนหน้าเว็บลงมาด้านล่างจะพบข้อความ Journal Lists for Researchable Databases ระบุฐานข้อมูลต่างๆที่เข้าไปสืบค้นรายชื่อวารสารวิชาการ เช่น Arts & Humanities Citation Index, Social Sciences Citation Index, Current Contents / Social & Behavior Science ฯลฯ

2.2 การตรวจสอบค่า Impact Factor

การตรวจสอบค่ารายชื่อวารสารวิชาการระดับนานาชาติ สามารถตรวจสอบได้ตามที่อยู่เว็บไซต์ <http://www.uk.sagepub.com/isiranking/default.sp>

4. การเลือกแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่

เมื่อตรวจสอบรายชื่อ และค่า Impact Factor ของวารสารแล้ว ในการเลือกวารสารเพื่อตีพิมพ์ มีวิธีการเลือกวารสารที่ต้องการตีพิมพ์เผยแพร่ ดังนี้

1. เลือกวารสารในสาขาที่ตรงกับสาขาที่ดำเนินงานวิจัยหรือตรงกับที่เขียนไว้ เป็นการตรวจสอบว่าวารสารนั้นต้องการบทความด้านใดบ้าง ซึ่งมักเขียนอธิบายไว้ว่า วารสารนั้นๆ สนใจในหัวข้อใดบ้าง หากเลือกวารสารที่ไม่ตรงกับงานของเราอาจไม่เหมาะสมในการส่งหรือไม่ได้รับการตอบรับตีพิมพ์

2. หลังเลือกวารสารได้แล้ว ให้ดาวน์โหลดบทความที่มีความใกล้เคียงกับของตนเองมาอ่าน เพื่อเป็นแนวทางเปรียบเทียบงานของผู้อื่นว่าที่เขาได้รับตีพิมพ์มีคุณภาพใกล้เคียงกับงานของเราหรือไม่ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าผลงานที่ได้รับตีพิมพ์ต้องเขียนอย่างไร อาจเปรียบเทียบทั้งเนื้อหา รูป กราฟ ตารางของผลงานวิจัย ถ้าอ่านแล้วพบว่าบทความวิจัยของตนเองมีผลวิจัยที่เทียบเคียงหรือดีกว่า อาจถือได้ว่าเมื่อส่งไปแล้วจะได้รับพิจารณาแน่นอน

5. ศึกษารูปแบบวิธีการเขียนบทความวิจัย

ก่อนส่งบทความวิจัย ให้ตรวจสอบรายละเอียดของวารสารนั้นก่อน โดยเฉพาะรูปแบบการเขียนและวิธีการส่งบทความ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษารูปแบบการเขียน การเตรียมต้นฉบับมักใช้ Word (*.doc) โดยเขียนในแบบแถวเดียว เว้นสองบรรทัด ตัวอักษรตามวารสารกำหนด เช่น ใช้ฟอนท์ (Fonts) อะไร ขนาดเท่าใด (Point) ตั้งค่าขอบกระดาษอย่างไร เป็นสิ่งสำคัญและมองข้ามไม่ได้ เนื่องจากหากรูปแบบการเขียนไม่ถูกต้องแล้วอาจไม่ได้รับการพิจารณาหรือวารสารนั้นอาจส่งกลับมาให้แก้ไขก่อนและให้ส่งไปใหม่ อย่างไรก็ตาม ขอให้ตรวจสอบรูปแบบการเขียนจากรายละเอียดของวารสารหัวข้อ “Guide for authors”

2. การศึกษาวิธีการเขียนเอกสารอ้างอิง (References) ถือว่าเป็นหัวข้อสำคัญเช่นกัน เนื่องจากแต่ละวารสารอาจมีการใช้เอกสารอ้างอิงด้วยระบบที่แตกต่างกัน

3. การศึกษาว่าบทความย่อให้เขียนได้ทั้งหมดกี่คำ

4. การศึกษาว่าหัวข้อที่สำคัญในวารสารนั้นมีอะไรบ้าง อาจประกอบด้วย

4.1 Abstract การเขียนบทความย่อต้องสั้นและกระชับ

4.2 Introduction การเขียนบทนำ อาจจะนำมาจากภูมิหลังที่มาของปัญหา/ความสำคัญและเหตุผล (Background/Significance and Rationale) ของการทำวิจัย

4.3 Materials and Methods การเขียนวัสดุอุปกรณ์และวิธีการ

4.4 Results and Discussions การเขียนผลการวิจัย/ทดลอง ซึ่งอธิบายผลจากภาพ โตอะแกรม ตาราง กราฟ ฯลฯ ที่จัดเรียงเนื้อหาไว้ตามลำดับ และการอภิปรายผล

4.5 Conclusions การสรุปผลการวิจัย

4.6 Acknowledgments กิตติกรรมประกาศ

4.7 References การเขียนเอกสารอ้างอิงตามรูปแบบที่วารสารกำหนด

5. การศึกษาว่าวารสารนั้นให้ส่งบทความแบบไหน เช่น ส่งข้อมูลเป็นไฟล์ทั้งหมดผ่านอีเมล หรือส่งบทความในรูปแบบระบบออนไลน์ (Submit Online)

ส่วนประกอบของบทความวิจัย

บทความวิจัยประกอบด้วย

1. ชื่อเรื่อง (Title)

การตั้งชื่อเรื่องต้องกระชับ และแสดงถึงภาพรวมของเนื้อหาทั้งหมด โดยไม่จำเป็นต้องเป็นประโยค แต่ที่สำคัญต้องตั้งชื่อให้ได้ตามความหมาย

2. ชื่อผู้เขียน (Authors)

ต้องระบุชื่อผู้เขียน และผู้ร่วมเขียน หรือผู้ร่วมวิจัย

3. บทคัดย่อ (Abstract)

การเขียนบทคัดย่อมีความสำคัญมาก ควรเป็นส่วนสุดท้ายที่จะเขียน โดยมีความยาวประมาณ 150-250 คำ หรือ 10-15 บรรทัด เพราะถ้าเขียนยาวกว่าที่กำหนด จะถูกตัดส่วนเกินทิ้งไป ซึ่งอาจทำให้ใจความสำคัญขาดหายไป จึงควรเขียนให้ได้สาระสำคัญของเรื่องภายในความยาวที่กำหนดไว้

4. บทนำ/ หลักการและเหตุผล (Introduction)

การเขียนบทนำ เขียนประมาณ 1-2 หน้า แบ่งเป็นย่อ 4-5 ย่อหน้า เขียนตามลำดับของคำสำคัญ (keywords) ควรระบุความสำคัญของปัญหา 1-2 ย่อหน้า มีการร้อยเรียงเนื้อหาอย่างเชื่อมโยงไม่ใช่วิธีการตัดต่อ หรือปะติดปะต่อ การเขียนควรให้ได้ข้อความที่แสดงถึงการสั่นไหวของความคิด เช่น ในหนึ่งย่อหน้า ควร มีประโยคแรกเป็นประโยคหลัก ตามด้วยประโยคสนับสนุน และลงท้ายด้วยประโยคสรุป เป็นต้น และต้องกล่าวถึงเหตุผลที่ศึกษาวิจัยในเรื่องดังกล่าวซึ่งเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ ต่อจากนั้นในย่อหน้าที่ 3 หรือ 4 ให้เขียนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านได้ทราบความรู้เดิมของเรื่องที่วิจัยนั้น และใช้ประโยชน์ในการอภิปรายผล ควรนำเสนอแนะที่จะเป็นข้อค้นพบ ที่เสนอว่าวิจัยนี้ต้องการพิสูจน์มีข้อโต้แย้งหรือมีความต่างมาก ๆ กับงานวิจัยเก่าๆ ที่มีมาก่อน และเป็นการนำเสนอว่างานวิจัยนี้มี theoretical background อย่างไร มีอะไรที่ยังไม่พบ หรือพบแล้วยังต้องการความชัดเจน เขียนความก้าวหน้าของความรู้ที่มีอยู่และสะท้อนให้เห็นช่องว่างขององค์ความรู้

5. ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology)

- ให้ระบุระเบียบวิธีวิจัย

- พื้นที่ที่ศึกษา ประชากร สังกัดวัฒนธรรมเพื่อให้ผู้อ่านเห็นบริบทที่นำไปสู่ การได้ผลการวิเคราะห์ หรือข้อค้นพบจากการวิจัย

- กลุ่มตัวอย่าง เกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เกณฑ์การคัดออกกลุ่มตัวอย่างระบุเหตุผลการคัดเข้า และการคัดออกเพราะเน้นความเป็นตัวแทน

- วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

- การพิทักษ์สิทธิของอาสาสมัครที่เข้าร่วมโครงการวิจัย

- วิธีการได้มาของข้อมูล

- แบบสอบถามที่แสดงเนื้อหาสาระ ประเด็นที่ใช้เก็บข้อมูล

- วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ software version ไต เพื่อป้องกันความแม่นยำของการ

วิเคราะห์

6.ผลวิจัย (Results)

การเขียนผลวิจัยควรเขียนข้อค้นพบ และสถิติที่สำคัญ ควรรายงานผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย เช่น อธิบายตัวแปรแต่ละตัวแปร แล้วนำเสนอความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา ในรูปแบบภูมิ ตาราง หรือ บรรยายเป็นความเรียง เป็นต้น

ย่อหน้าแรกข้อค้นพบหรือผลการวิเคราะห์ประเด็นที่ 1 ที่เป็นคำสำคัญคำแรก และประเด็นย่อยที่พบ

ข้อค้นพบหรือผลการวิเคราะห์ประเด็นที่ 2 ที่เป็นคำสำคัญคำที่ 2 และประเด็นย่อยที่พบ

ข้อค้นพบที่บูรณาการประเด็นที่ 1 และ 2 หรือเป็น model หรือรูปภาพโดยนำเสนอที่จำแนกเป็น งานวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

วิจัยเชิงปริมาณ

ตาราง 1 ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ 1

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ 2

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ 3 ที่ควรนำเสนอเป็นกราฟ กราฟที่ 1 กราฟที่ 2 โดยเขียนผลการวิเคราะห์ที่ตกผลึกแล้วเรียบเรียงให้เป็นภาษาแบบแปลผล ไม่ใช่อ่านแบบตรงไปตรงมา ควรเขียนในรูปแบบ อธิบายแบบแผนของข้อค้นพบแนวโน้ม

วิจัยเชิงคุณภาพ

“theme ที่ 1” เขียนไปพร้อม ๆ กับการอภิปราย

“theme ที่ 2” เขียนไปพร้อม ๆ กับการอภิปราย

“theme ที่ 3” เขียนไปพร้อม ๆ กับการอภิปราย

“theme ที่ 4” เขียนไปพร้อม ๆ กับการอภิปรายมีแผนภูมิ แผนภาพ หรือ diagram ที่ตกผลึก

7.อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ(Discussion and Suggestion)

การอภิปรายข้อค้นพบ อภิปรายความสอดคล้องหรือความขัดแย้งกับสมมติฐาน หรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง หรือเปรียบเทียบกับผลวิจัยอื่น โดยเฉพาะที่มีผลแตกต่างกัน สำหรับข้อเสนอแนะ ควรเขียนข้อเสนอแนะที่ได้ชัดเจน และหากผลวิจัยครั้งนี้ไม่สามารถตอบคำถามวิจัยได้ ควรเขียนข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

แนวทางการหาแหล่งเผยแพร่บทความ

- แหล่งเผยแพร่บทความวิจัย ได้แก่ วารสารวิชาการ และการประชุมสัมมนาทางวิชาการ ซึ่งควรเป็นที่ยอมรับของนักวิชาการในสาขาวิชานั้น ๆ โดยแหล่งเผยแพร่จะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง จึงจะช่วยเพิ่มความสำคัญและสร้างคุณค่าของงานวิจัย

- บทความวิจัยที่จะเผยแพร่ต้องเป็นบทความวิจัยที่ใหม่ ไม่เคยตีพิมพ์ที่ใด ซึ่งแหล่งเผยแพร่บทความวิจัยหลายแห่งจะระบุไว้ว่าในการเสนอต้นฉบับเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ จะต้องไม่เคยหรืออยู่ในระหว่างการนำเสนอเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในแหล่งอื่น ดังนั้นบทความวิจัยเรื่องเดียวกันจะทำได้เพียงครั้งเดียว ไม่สามารถลงซ้ำ

- องค์กรความรู้ของผู้วิจัย ผู้ที่จะพิมพ์เผยแพร่ต้องรู้จักซึ่งในเรื่องนั้น

- เลือกวารสารเป้าหมายหรือวารสารที่ต้องการตีพิมพ์ ควรสอดคล้องกับชื่อบทความ

- หาบุคคลที่สามารถช่วยเหลือได้ นำเข้าสู่ช่องทางของวารสารได้ถูกต้อง

- สร้างเครือข่ายสำหรับนักวิจัยที่อยู่ในความสนใจเหมือนกัน

สรุปแนวทางการเขียนบทความเพื่อให้ได้รับการเผยแพร่

1. ผู้เขียนบทความต้องมีความเข้าใจกระจ่างแจ้งในรายงานวิจัยที่ต้องการนำเสนอ
2. การเขียนบทความวิจัย ต้องเริ่มด้วยการกำหนดโครงร่าง การจัดลำดับความคิด การเรียบเรียงเนื้อหาสาระ ควรทิ้งช่วงห่าง 1-2 สัปดาห์ และนำกลับมาปรับปรุงลีลาการเขียน และภาษาให้ถูกต้องตามแบบของบทความ
3. การเสนอเนื้อหา ควรให้ความสำคัญกับความชัดเจน ถูกต้อง ตรงไปตรงมา และสมบูรณ์
4. การใช้ภาษาต้องมีความเป็นมาตรฐาน มีความเหมาะสมกับผู้อ่านที่เป็นนักวิชาการ และใช้ภาษาถูกต้อง
5. การลำดับเนื้อหาให้เป็นไปตามหลักการวิจัย มีความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนถึงผลสรุปและการอภิปรายผลการวิจัย แต่ละย่อหน้ามีความสำคัญ และเชื่อมโยงความคิดที่ต่อเนื่อง
6. การใช้คำศัพท์ให้เลือกคำศัพท์ที่เป็นไปตามศัพท์บัญญัติ ได้รับการรับรองใช้กันแพร่หลาย ถ้าเป็นศัพท์ใหม่จากภาษาต่างประเทศ ควรมีวงเล็บกำกับ หรือมีเชิงอรรถอธิบายเสริม และใช้คำศัพท์วิชาการคงที่แบบเดียวกันทั้งบทความ
7. การเขียนประโยคควรเป็นประโยคสมบูรณ์ ใช้ประโยคสั้น หลีกเลียงประโยคซ้อน และระมัดระวังเครื่องหมายวรรคตอนให้ถูกต้อง
8. ให้ความสำคัญกับการพิสูจน์อักษร

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- ๑ ต้องอ่านนโยบายและวัตถุประสงค์ของวารสารเล่มที่ต้องการตีพิมพ์เผยแพร่ เพราะขอบเขตเนื้อหาของงานวิจัยจะต้องสอดคล้องกับนโยบายการจัดทำ หรือการจัดพิมพ์ของวารสาร
- ๒ อ่านใบประเมินหรือหลักเกณฑ์ของวารสารเล่มที่ต้องการตีพิมพ์เผยแพร่ แล้วลองประเมินการเขียนบทความของตนเองว่าจะผ่านเกณฑ์หรือไม่
- ๓ ศึกษาตัวอย่างการเขียนจากงานวิจัยที่ใกล้เคียงของตนเองที่ได้ตีพิมพ์ในวารสารเล่มนั้น
- ๔ มีคนรู้จักที่ทำวิจัยชักชวนให้ร่วมโครงการวิจัย สกว. เลยมีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับ สกว. เห็นรูปแบบการทำงานร่วมกับเครือข่ายวิจัย
- ๕ วารสารส่วนใหญ่จะดูว่างานวิจัยชิ้นนั้นมีการขอจริยธรรมการวิจัยหรือไม่ ถ้าผ่าน ส่วนใหญ่จะมีการให้ใส่เลขหรือรหัส IRB ด้วย
- ๖ มีความอดทนไม่ย่อท้อ
- ๗ วิจัยที่ได้ควรเกิดประโยชน์หรือผลกระทบต่อผู้อื่น

ที่กล่าวทั้งหมดเป็นแนวปฏิบัติกว้าง ๆ สำหรับการจัดทำบทความวิจัย สำหรับแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเขียนรายงานการวิจัยนั้น โดยเฉพาะแบบของรายงานการวิจัยนั้นควรศึกษาจากคู่มือของสถาบันการศึกษาแต่ละแห่ง ทั้งนี้จุดเน้นของเนื้อหาสาระที่นำเสนอจะไม่มี ความแตกต่างกันมากนัก เพียงแต่รายงานวิจัยจะมีความยาวกว่า และมีการอธิบายที่มากกว่า โดยเฉพาะในบทที่เกี่ยวกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนั้น ในรายงานการวิจัยจะนำเสนอแยกเป็นบทหนึ่งต่างหาก แต่ในบทความวิจัยจะนำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยมานำเสนอรวมกันในส่วนของบทนำ

